

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119412552
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6119412552.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: Stredoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36442151, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke č. 2927/8, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D. D., E. F. XXX/X, zastúpenému JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 87/8, o zaplatenie 564,37 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 18C/68/2019-380 zo dňa 20.10.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 336,15 € s príslušenstvom (prvý výrok) m e n í tak, že žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 336,15 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 336,15 € od 26.07.2019 do zaplatenia z a m i e t a.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) čo do sumy 156,- € p o t v r d z u j e.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách odvolacieho konania (štvrtý výrok) z r u š u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 336,15 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 336,15 € od 26.07.2019 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 19,12 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu (tretí výrok) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaného (štvrtý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého sa žalobca ako dodávateľ elektriny žalobou doručенou súdu prvej inštancie dňa 07.11.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 564,73 € s príslušenstvom z dôvodu neoprávneného odberu

elektrickej energie zo strany žalovaného, ktorý je výlučným vlastníkom nebytového priestoru č. XX–XXX umiestneného v suteréne bytového domu súp. č. XXXX vchod č. XX G. H. I. E. D. D. a so žalobcom nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu o dodávke alebo združenej dodávke elektriny, resp. inú zmluvu na dodávanie elektriny do tohto nebytového priestoru; z výpovede svedka J. K. a listinných dôkazov (protokolu o zistení neoprávneného odberu elektriny a fotodokumentácie) mal súd prvej inštancie za preukázané, že z elektrického rozvádzača na prízemí bytového domu súp. č. XXXX viedol nemerateľný vodič pod napätím, istený 16 A ističom, do suterénu tohto bytového domu, kde následne umiestnený v chráničke prechádzal cez stenu v rohu ponad vstupné dvere do nebytového priestoru žalovaného č. XX-XXX, čo bolo zistené pri bežnej kontrole vykonávanej žalobcom dňa 02.07.2019 a potvrdené aj výpoveďou ďalšieho svedka L. M. (bod 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku); svedok J. K. (zamestnanec žalobcu v pozícii kontrolóra odberných miest) uviedol, že „v bytovke vykonávali bežnú kontrolu, ktorá je súčasťou ich práce, a pritom našli v elektrickom rozvádzači na prízemí po otvorení krytu nemerateľný vodič, ktorý odchádzal z rozvádzača preč, takže ho začali vyhľadávať, potrebovali zistiť, čo je z neho napájané; keďže rozvádzača sa nachádzala za sadrokartónom šachta, ktorá bola zakrytá; po jej odkrytí našli, že predmetný vodič odchádza dole do suterénu; v suteréne sa nevedeli do priestorov dostať; na druhý deň ich na miesto kontroly poslal vedúci, že ich tam bude čakať pán s kľúčmi; na druhý deň po otvorení priestorov vedeli dohľadať vodič; ponad vstupné dvere prechádzal na druhú stranu a odchádzal do miestnosti cez stenu v chráničke; pán M. (pán s kľúčmi) im uviedol, že ten priestor patrí p. C. (žalovanému); vodič bol pod napätím, bola tam aj malá spotreba okolo 140 W; istené to bolo 16 A ističom; kábel v chráničke zhora zo šachty, ktorá bola sadrokartónová prechádzal ponad vchodové dvere pivnice a cez stenu vchádzal dovnútra do objektu; kábel nekončil na chodbe; bolo vidno ako vchádza do steny toho objektu v rohu nad vstupnými dverami do objektu žalovaného; zapínaním a vypínaním ističa zisťovali, ako kábel reagoval na prítomnosť napätia; priložil si bezkontaktný prístroj na prítomnosť napätia, kolega mu zhodil istič, napätie zmizlo, zapol istič, označilo kábel a ten kábel vchádzal do priestoru; v rámci fotodokumentácie číslo na fotografii 0,4 A znamená 92 W, to je niečo ako 100 W žiarovka; merania namerané v rôznych hodnotách 0,9 A, 0,15 A, 0,16 A znamenajú, že napätie kolísalo; ističe nemajú mená, bol tam 16 A istič a vodič z neho išiel priamo do priestoru žalovaného, nešiel cez elektromer; nevie uviesť, aké zariadenie bolo pripojené; je bežné, že napätie kolíše, a to podľa toho, aké spotrebiče sú napojené; 16 A ističom sa istí zásuvkový obvod; pri ohliadke na druhý deň bol prítomný aj p. L. M., ktorý bol požiadany, aby podpísal protokol o zistení neoprávneného odberu; na protokole nie je uvedené číslo odberného miesta, pretože tento odber nemá elektromer; bol to nelegálny odber; po spracovaní veci ako neoprávneného odberu sa priraduje číslo odberného miesta neoprávneného odberu“; na návrh žalovaného súd prvej inštancie dňa 10.05.2022 vykonal obhliadku nebytového priestoru č. XX-XXX nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu súp. č. XXXX vo vchode č. XX vo výlučnom vlastníctve žalovaného za účelom zistenia vstupu do tohto nebytového priestoru a jeho vybavenia elektrickými spotrebičmi; súd prvej inštancie z obhliadky zistil, že „vstupné dvere do bytového domu súp. č. XXXX vchod č. XX sa dajú otvoriť mechanickým kľúčom ako aj elektronickým kľúčom, tzv. „pípačom“; vstup do bytového domu je možný okrem hlavného vstupu aj cez zadný vchod, ktorý sa dá otvoriť kľúčom, ktorý je univerzálny pre všetky dvere v spoločných častiach bytového domu; v suteréne bytového domu sa nachádzajú prechodové dvere po ľavej ako aj pravej strane, ktoré v čase obhliadky boli otvorené, uzamykajú sa mechanickým kľúčom, z vonkajšej strany sa na nich nachádza namiesto kľučky guľa; prechodové dvere sa dajú otvoriť tým istým mechanickým kľúčom ako vstupné dvere do bytového domu; elektronickým kľúčom sa otvoriť nedajú; nebytový priestor žalovaného sa nachádza hneď za prechodovými dverami napravo; nebytový priestor č. XX-XXX pozostávajúci z dvoch podlaží je nezariadený; v nebytovom priestore sa nachádzali okrem mnohých elektrických zásuviek, žiaroviek a vypínačov aj viaceré elektrické spotrebiče (zariadenia), ako napr. plynová pec (kúrenie), elektrický rozvádzač, z ktorého je rozvedená inštalácia po celom tomto objekte, spotrebič (pravdepodobne odvlhčovač) nezapojený do elektrickej siete, ako aj svetlo rovnako nezapojené do elektrickej siete, stropné svetlá, led svetlo, ovládač od led svetiel, alarm (pohybové čidlo) a záložný zdroj, ktoré boli napojené do elektrickej zásuvky, pričom žalovaný uviedol, že zdroj elektrickej energie ide z jeho bytu umiestneného nad nebytovým priestorom; žalovaný ďalej uviedol, že v byte do minulého roka bol nájomník, ktorý mal samostatne uzatvorenú zmluvu o odbere elektriny; lampa a monitor boli takisto pod napätím a podľa technikov žalobcu prítomných na obhliadke boli rovnako pod napätím aj káble a rozvojka nachádzajúce sa v spodnej časti nebytového priestoru a prechádzajúce zo spodnej časti nebytového priestoru na vrchné podlažie umiestnené v chráničke; podľa tvrdenia žalovaného idú do záložného zdroja; technik žalobcu, ktorý bol v reakcii na tvrdenie žalovaného, že zdroj elektrickej energie ide z jeho bytu, fyzicky odmerať v byte napätie, uviedol, že byt vo vlastníctve žalovaného na prvom poschodí je bez prítomnosti napätia, ako aj bez zmluvy, aj bez merania, je odobratý elektromer, takže to nemôže byť napojené z vrchného bytu; na to žalovaný

uviedol, že záložný zdroj je potom napojený na elektriku zo spoločných priestorov, pretože kamerový systém bol prenajatý bytovému spoločenstvu od roku 2012, rovnako aj lampy a monitor sú napojené na elektrickú energiu zo spoločných priestorov a že disponuje zmluvou, v ktorej je uvedené, že všetky nebytové priestory sú napájané zo spoločných priestorov; technik žalobcu A. N. prítomný na obhliadke uviedol, že bol osobne prítomný pri objasňovaní neoprávneného odberu s tým, že pri dokumentovaní neoprávneného odberu zistili, že na poschodí v elektromerovom rozvádzači bol napojený kábel pred elektromerom na istič 1 x 16 A, tento kábel pokračoval do suterénu do inštalčných trubiek, ktoré ďalej pokračujú cez stenu do nebytového priestoru v suteréne a ďalej pokračujú a končia v rozvádzači pri plynovej peci; pri dokumentácii tohto neoprávneného odberu na uvedenom kábli namerali napätie aj záťaž, ale im nebol umožnený vstup do nebytového priestoru; na obhliadke zistili, že to smerovalo do elektrického rozvádzača nachádzajúceho sa v nebytovom priestore, z ktorého je rozvedená inštalácia po celom tomto objekte; uvedený kábel bol v čase obhliadky bez napätia, prívodný kábel technici žalobcu odpojili v čase, keď sa riešil neoprávnený odber; v nebytovom priestore sa nachádzajú exteriérové bezpečnostné dvere vedúce z nebytového priestoru priamo von (za bytový dom); žalovaný na obhliadke predmetné dvere vlastným kľúčom neotvoril, uviedol, že nevie čo je s nimi, podľa neho je zlomená kľučka; oprava stojí 1.000,- €; nevie od kedy sú dvere poškodené, bol tu naposledy asi pred 5 rokmi; predmetné exteriérové dvere boli poškodené podľa jeho vedomosti už pred 5 rokmi; súd prvej inštancie uzavrel, že nevykonala znalecké dokazovanie navrhnuté zo strany žalovaného ohľadom skutočnosti, kto mal motív, prístup a technické znalosti na poškodenie verejne prospešného zariadenia, pretože žalovaný na pojednávaní dňa 21.07.2020 uviedol, že na znaleckom dokazovaní netrvá; rovnako nevykonala znalecké dokazovanie z odboru elektrotechniky za účelom zistenia skutočnej škody navrhnuté zo strany žalobcu na pojednávaní konanom dňa 20.10.2022, keď v tomto smere uplatnil sudcovskú koncentráciu konania, pretože tento návrh neurobil žalobca včas.

1.3 Podľa právneho posúdenia súdu prvej inštancie je zodpovednosť za neoprávnený odber elektriny v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. objektívna a nevyžaduje preukázanie zavinenia; povinnosť nahradiť škodu vzniká tomu, kto elektrinu neoprávnenne odoberal; z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný neoprávneným odberom elektriny spôsobil žalobcovi škodu, keď medzi protiprávnym úkonom žalovaného (neoprávneným odberom elektriny) a škodou spôsobenou žalobcovi bola preukázaná aj príčinná súvislosť; medzi žalobcom a žalovaným tak vznikol v súlade s § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. zodpovednostný právny vzťah, z ktorého vyplýva povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi vzniknutú škodu v sume 336,15 € vyčíslenú podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a vyhlášky č. 292/2012 Z. z. s príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania, pretože žalovaný je po doručení výzvy na plnenie v omeškaní s plnením peňažného dlhu; súd nepriznal žalobcovi zisťovací poplatok v sume 156,- € s príslušenstvom vyčíslený podľa § 1 ods. 7 vyhlášky č. 292/2012 Z. z., pretože žalobca neuniesol dôkazné bremeno o tom, že išlo o skutočne vynaložené náklady žalobcu na zisťovanie neoprávneného odberu; súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi ani poplatok za pripojenie v sume 72,22 € s príslušenstvom, nakoľko žalobca rovnako nepreukázal, o aký typ poplatku ide, ani na základe čoho bol žalovanému takýto poplatok účtovaný, keď v konaní nebolo preukázané (ani tvrdené), že by žalobca pripojil nebytový priestor žalovaného ako odberné miesto do prenosovej alebo distribučnej sústavy (v podrobnostiach bod 68 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

1.4 V rámci právneho posúdenia súd prvej inštancie v podrobnostiach argumentoval, že ako konštatoval v bode 4.5 uznesenia sp. zn. 17Co/10/2021 zo dňa 31. 08. 2021 už odvolací súd „v prejednávanej spore uplatnil žalobca proti žalovanému nárok na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom z titulu náhrady škody za neoprávnený odber elektriny podľa § 46 zákona č. 251/2012 Z. z. v období od 04.05.2019 do 02.07.2019; na preukázanie vzniku nároku na náhradu škody za neoprávnený odber elektriny bol žalobca povinný preukázať, že žalovaný v spornom období neoprávnenne odoberal elektrinu, v dôsledku čoho vznikla žalobcovi uplatnená škoda; zákon č. 251/2012 Z. z. pre prípad neoprávneného odberu elektriny preferuje náhradu skutočne vzniknutej škody (§ 46 ods. 2 prvá veta zákona č. 251/2012 Z. z.)“; medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný je výlučným vlastníkom nebytového priestoru č. XX - XXX v suteréne bytového domu súp. č. XXXX vchod č. XX G. H. I. E. D. D. a že žalobca so žalovaným nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu o dodávke alebo združenej dodávke elektriny, resp. inú zmluvu, na základe ktorej by sa žalobca ako dodávateľ elektriny zaviazal žalovanému dodávať elektrinu do tohto nebytového priestoru; sporná nebola ani aktívna vecná legitimácia žalobcu, keďže žalovaný v konaní nespochybnil ani nenamietal, že žalobca je držiteľom povolenia na distribúciu elektriny v zmysle § 3 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z. z., t.j. vykonáva distribúciu elektriny

a je vlastníkom a prevádzkovateľom distribučnej sústavy; aj podľa odvolacieho súdu v konaní bola preukázaná skutočnosť, že „z elektrického rozvádzača na prízemí bytového domu súp. č. XXXX viedol nemerany vodič pod napätím istený 16 A ističom do suterénu tohto bytového domu, kde následne umiestnený v chráničke prechádzal cez stenu v rohu ponad vstupné dvere do nebytového priestoru žalovaného č. XX-XXX, čo bolo zistené pri bežnej kontrole vykonávanej žalobcom dňa 02.07.2019“; uvedená skutočnosť bola konštatovaná aj technikom žalobcu p. A. N. na obhliadke nebytového priestoru č. XX-XXX; z uvedeného dôvodu sa súd prvej inštancie už nezaoberal námietkami žalovaného k trase nemeraneho vodiča pod napätím isteného 16 A ističom; otázka, či je elektrický rozvádzač v suteréne bytového domu voľne prístupný osobe, ktorá má kľúče od dverí v suteréne nebola medzi stranami sporná, keď žalobca na obhliadke zhodne uviedol, že prístup k rozvádzaču majú osoby, ktoré disponujú kľúčom od spoločných častí a zariadení bytového domu; sporný zostal už len vznik skutočnej škody žalobcu z dôvodu tvrdeného neoprávneného odberu elektriny zo strany žalovaného ako výlučného vlastníka nebytového priestoru č. XX-XXX, výška prípadnej skutočne spôsobenej škody a sporná bola aj pasívna vecná legitímácia žalovaného; pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného ustanovenie § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. viaže objektívnu zodpovednosť za neoprávnený odber elektriny definovaný v ustanovení § 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. na toho, kto elektrinu (neoprávnené) odobral, čo znamená, že za takýto odber nezodpovedá každý, kto obýva, či vlastní danú nehnuteľnosť, kde sa dané odberné miesto nachádza; táto zodpovednosť totiž spočíva v tom, že pokiaľ sa preukáže, kto konkrétne elektrinu neoprávnené odobral, tak on je potom bez ohľadu na svoje zavinenie zodpovedný za neoprávnený odber; táto zodpovednosť sa viaže na konkrétne určený subjekt zodpovednostného právneho vzťahu (neoprávneného odberateľa) a nezakladá sa na jeho väzbe k určitej nehnuteľnosti (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/57/2019 zo dňa 10.03.2020); preto sa súd prvej inštancie ďalej pre zodpovedanie otázky, kto zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi neoprávneným odberom v nebytovom priestore žalovaného zaoberal otázkou prístupu do nebytového priestoru žalovaného; obrana žalovaného spočívala v jeho tvrdení, že elektrinu v predmetnom nebytovom priestore v dotknutom odpočtovom období neodoberal, nakoľko uvedený priestor nemôže dlhodobo využívať z dôvodu jeho havarijného stavu (vytápanie, plesnivenie stien) z dôvodu, že k nemu nemá ani prístup, keďže v bytovom dome súp. č. XXXX boli vymenené na všetkých vstupných a vnútorných dverách zámky, od ktorých nemá kľúče; z obhliadky nebytového priestoru bolo zistené, že vstupné dvere do bytového domu súp. č. XXXX vchod č. XX, v ktorom sa nachádza nebytový priestor žalovaného č. XX-XXX, sa dajú otvoriť mechanickým kľúčom ako aj elektronickým kľúčom, tzv. pípačom; vstup do predmetného bytového domu je možný okrem hlavného vstupu aj cez zadný vchod, ktorý sa dá otvoriť kľúčom, ktorý je univerzálny pre všetky dvere v spoločných častiach bytového domu; v suteréne bytového domu sa nachádzajú prechodové dvere po ľavej ako aj pravej strane, ktoré v čase obhliadky boli otvorené, uzamykajú sa mechanickým kľúčom, z vonkajšej strany sa na nich nachádza namiesto kľučky guľa; prechodové dvere sa dajú otvoriť tým istým mechanickým kľúčom ako vstupné dvere do bytového domu; elektronickým kľúčom sa otvoriť nedajú; nebytový priestor žalovaného sa nachádza hneď za prechodovými dverami napravo; v konaní nebolo sporné, že žalovaný nedisponuje mechanickým kľúčom od vstupných a vnútorných dverí v bytovom dome súp. č. XXXX, a to od výmeny zámkov na týchto dverách, t.j. približne od roku 2018; to znamená, že žalovaný sa v prípade uzatvorenia prechodových dverí v suteréne bytového domu (ktoré však v čase vykonania obhliadky boli otvorené) nedostane do svojho nebytového priestoru cez hlavný ani zadný vstup do bytového domu; žalovaný síce na obhliadke tvrdil a rovnako aj demonštroval, že vstupné dvere do bytového domu si nevie otvoriť ani elektronickým kľúčom, tzv. pípačom, avšak súd si na obhliadke nemal ako overiť tú skutočnosť, že sa jedná o elektronický kľúč práve od vstupných dverí do bytového domu, a ak áno, že je tento kľúč naozaj nefunkčný, keď žalovaný žiadny iný dôkaz o tomto svojom tvrdení súdu neposkytol, ani nenavrhol vykonať; na obhliadke bolo ďalej zistené, že do nebytového priestoru žalovaného vedie priamo aj samostatný (vlastný) vstup zozadu bytového domu, avšak žalovaný opätovne súdu demonštroval, že exteriérové bezpečnostné dvere na tomto samostatnom vstupe vlastným kľúčom nemôže otvoriť; súd rovnako ako v prípade elektronického kľúča ani tieto tvrdenia žalovaného nemá bez ďalšieho za preukázané, keď len zo samotnej obhliadky nemožno overiť ani skutočnosť, či žalovaný pri otváraní dverí použil originálny kľúč a či uvedené dvere sú naozaj tak poškodené, že ich nie je možné originálnym kľúčom už niekoľko rokov otvoriť; dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávou zásadou, t.j. strana musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia; strana sporu tak musí tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore (bremeno tvrdenia) a rovnako musí tieto skutočnosti súdu preukázať (dôkazné bremeno); iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu; strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude

vychádzať zo skutkového stavu, zisteného na základe vykonaných dôkazov; rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť týchto skutkových tvrdení; zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania; zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by bola nepravdivá; dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží teda na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí; v danom prípade možno konštatovať, že žalovaný neprodukoval ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, ktorý by bol spôsobilý bezpečne preukázať jeho tvrdenie, že v rozhodnom období nemal do nebytového priestoru vôbec prístup a že nie je tou osobou, ktorá na predmetnom odbernom mieste neoprávnené elektrinu odoberala, keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaný predmetný nebytový priestor nedal žiadnej tretej osobe do užívania a zároveň obhliadkou tohto nebytového priestoru bolo preukázané, že sa v ňom nachádzajú elektrické zariadenia; vznik škody mal súd prvej inštancie preukázaný predovšetkým z protokolu o zistení neoprávneného odberu elektriny č. N2 313053, z ktorého vyplýva, že na odbernom mieste bola zistená 1 fázová odbočka mimo merania napojená z vývodu ističa 1 x 16A v elektromerovom rozvádzači na prízemí obytného domu káblom ukončeným v nebytovom priestore žalovaného; ďalej z výsluchu svedka J. K., ktorý v rámci svojej výpovede uviedol, že vodič bol pod napätím, bola tam aj malá spotreba okolo 140 W, z predloženej fotodokumentácie, ako aj z obhliadky nebytového priestoru č. XX-XXX, na ktorej technik žalobcu p. A. N. uviedol, že pri dokumentácii neoprávneného odberu na uvedenom kábli namerali napätie aj záťaž, čo korešpondovalo s výpoveďou svedka J. K.; vyjadrenia žalovaného ohľadom miesta napojenia nebytového priestoru na elektrickú energiu z iných zdrojov (jeho byt nad sporným nebytovým priestorom, spoločné priestory) vyhodnotil súd prvej inštancie za účelové; keďže zákon č. 251/2012 Z. z. a rovnako aj súdna prax pre prípad neoprávneného odberu elektriny preferuje náhradu skutočne vzniknutej škody, posudzoval súd prvej inštancie ďalej dôvodnosť uplatnenej výšky škody a súvisiacich nákladov žalobcu a dospel k záveru, že skutočne vzniknutú škodu neoprávneným odberom nebolo možné vyčíslieť, pretože na základe preukázaného dôkazného stavu nie je možné skutkovo ustáliť množstvo odobranej elektriny; súd prvej inštancie dal tak za pravdu žalobcovi, že v spore neboli preukázané žiadne objektívne a spoľahlivé podklady (§ 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike), na základe ktorých by bolo možné vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu; v prípadoch, keď došlo k vzniku škody, avšak jej výšku nemožno vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, zákon predpisuje použitie náhradného spôsobu výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom, a to na základe fikcií a pravidiel uvedených vo vyhláške č. 292/2012 Z. z.; žalobca preto postupoval správne, keď škodu vyčíslil v zmysle uvedenej vyhlášky, a to za obdobie 60 dní (ako maximálnej novej dĺžky v zmysle § 1 ods. 4 vyhlášky č. 292/2012 Z. z.), kedy žalobca pri výpočte škody vychádzal z menovitej hodnoty hlavného ističa 16 A (výpočet príkonu: $16,00 \text{ A} \times 1 \text{ fáza} = 16,00$, $16,00 \text{ A} \times 230 \text{ V} = 3680,00 \text{ W} = 3,68 \text{ kW}$; výpočet dennej spotreby: $3,68 \text{ kW} \times 12 \text{ hodín} = 44,16 \text{ kWh/deň}$; spotreba elektriny: neoprávnený odber spotreba JT kWh v období od 04.05.2019 do 02.07.2019, t.j. 60 dní = spotreba 2650 kWh); na základe vykonaného dokazovania, keď súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, dospel súd prvej inštancie k záveru, že v nebytovom priestore vo výlučnom vlastníctve žalovaného došlo v rozhodnom období k neoprávnenému odberu elektriny v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z., keď v prejednávanej spore nebolo tvrdené a ani preukázané, že by žalovaný alebo tretia osoba bola v zmluvnom vzťahu so žalobcom týkajúcim sa odberu elektriny pre odberné miesto, na ktorom bol zistený neoprávnený odber; zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný v konaní nepochybne nepreukázal, že k nebytovému priestoru vo svojom vlastníctve nemal v rozhodnom období prístup a rovnako nepreukázal a ani netvrdil, že by prístup k tomuto odbernému miestu umožnil tretej osobe; z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že žalovaný je zodpovedným subjektom, t.j. subjektom, ktorý na uvedenom odbernom mieste reálne neoprávnené elektrinu odoberal; zodpovednosť za neoprávnený odber elektriny v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. je objektívna, t.j. nevyžaduje sa pri nej preukázanie zavinenia. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v prevažnom rozsahu vyhovel.

1.5 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 489, § 517 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 písm. a) bod 2., § 2 písm. b) body 2, 3, 4, 12 a 13, § 3 písm. b) body 2, 3 a 6, § 26 ods. 1 a 9, § 46 ods. 1 písm. a) až d), § 46 ods. 2 až 4 zákona č. 251/2012 Z. z. a v spojení s § 1 ods. 1, 3, 4 a 7 vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 292/2012 Z.

z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a uviedol, že v konaní bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania; úspech žalobcu predstavuje v percentuálnom vyjadrení 59,56 % (336,15 € z pôvodne uplatnenej sumy 564,37 €), úspech žalovaného predstavuje 40,44 %; čistý úspech žalobcu potom predstavuje 19,12 % (59,56 % mínus 40,44 %); súčasne bol súd prvej inštancie povinný rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania; v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe žalovaným podaného odvolania; preto mu súd prvej inštancie priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 05.12.2022 (č.l. 412-413 spisu); rozsudok napadol v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) v rozsahu zamietnutia sumy 156,- €, vyjadril názor, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že súd prvej inštancie mu nedôvodne nepriznal zisťovací poplatok v sume 156,- €, v prípade ktorého sa nejedná o žiadny paušál, ale o podrobne špecifikované náklady, ktoré v odvolaní presne špecifikoval; zisťovací poplatok je súčasťou náhrady škody, ktorá mu bola priznaná; na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovieňa žalobe aj v rozsahu o zaplatenie sumy 156,- €.

2.2 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal aj žalovaný včas odvolanie zo dňa 15.12.2022 (č.l. 447-451 spisu); rozsudok napadol v rozsahu výroku o čiastočnom vyhovieňi žalobe (prvý výrok); vyjadril názor, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podanom odvolaní podrobne rekapituloval odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a vyjadroval sa k jednotlivým skutkovým zisteniam a záverom súdu; v podrobnostiach ťažiskovo argumentoval, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v rozhodnom období nemal prístup do svojho nebytového priestoru, pretože nedisponoval mechanickým kľúčom od vstupných a vnútorných dverí v bytovom dome a to už od výmeny zámkov v roku 2018 a rovnako vstupné dvere nevie otvoriť ani elektronickým kľúčom (tzv. pípačom); rovnako z dôvodu poškodenia zámku od vonkajších dverí do nebytového priestoru nie je možné tieto otvoriť mechanickým kľúčom, čo demonštroval aj na ohliadke tým, že riadne vsunul mechanický kľúč do zámku bezpečnostných dverí a plnohodnotne ním otočil o 720 stupňov na jednu stranu aj na druhú stranu, ale dvere sa napriek tomu nedali otvoriť, čo tiež fyzicky demonštroval; súdu prvej inštancie vyčítal, že vychádzal z výpovede svedka L. M., ktorá bola ohliadkou preukázaná ako nepravdivá; ďalej opakovanie už na prvom pojednávaní žiadal o preukázanie, že predmetný nemeraný vodič označený svedkom L. M. nie je vedený a zapojený do jeho nebytového priestoru č. NP XX-XXX, ale do spoločných častí a zariadení bytového domu; na ohliadke pritom žalobca odmietol dôkazne dohľadať nemeraný vodič a miesto, kde a do akého spotrebiča mal byť údajne nemeraný vodič zapojený čím, žalobca nevyužil možnosť procesného útoku, pričom mal vytvorené všetky objektívne a spoľahlivé podklady; uzavrel, že ohliadkou bola potvrdená skutočnosť, že nedisponoval bezpečnostnými kľúčmi až do 09.12.2022 ako aj nepravdivosť výpovede svedka L. M.; na záver uviedol, že aj náhradný spôsob určenia výšky škody samá čo najviac priblížiť k náhrade skutočne vzniknutej škody, aby sa nenahrádzala len fiktívna škoda; na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle zamietnutia žaloby žalobcu v celom rozsahu.

2.3 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.01.2023 (č.l. 470-471 spisu) k odvolaniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že bolo povinnosťou žalobcu v konaní pred súdom preukázať nevyhnutné náklady spojené so zisťovaním a odstránením neoprávneného odberu elektriny, žalobca však okrem tvrdenia o ich vynaložení iné dôkazy nepredložil a dôkazné bremeno neuniesol.

2.4 Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

2.5 Žalobca v odvolacej replike zo dňa 31.01.2023 (č.l. 479-480 spisu) zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

2.6 Žalovaný v odvolacej duplike zo dňa 03.03.2023 (č.l. 485-486 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojej argumentácii k odvolaniu žalobcu.

2.7 Žalobca ani žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaniach žalobcu a žalovaného podľa § 34 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolaní podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaniach podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 336,15 € s príslušenstvom (prvý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie a vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) čo do sumy 156,- € podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.4 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolanie žalovaného je dôvodné.

4.5 Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.). Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní preto nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.). K zmene výroku napadnutého rozsudku o čiastočnom vyhovení žalobe žalobcu (prvý výrok) pristúpil odvolací súd len na základe iného právneho posúdenia veci (iného právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci).

4.6 V prejednávanej spore sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplata sumy 564,37 € s príslušenstvom z titulu neoprávneného odberu elektriny za obdobie od 04.05.2019 do 02.07.2019. Neoprávnený odber elektriny mal žalovaný realizovať vo svojom nebytovom priestore č. XX-XXX v suteréne bytového domu súpr. č. XXXX v k.ú. O., ktorého je výlučným vlastníkom. Žalovaný sa v spore od počiatku bránil tvrdením, že do svojho nebytového priestoru nemal prístup od roku 2018, kedy boli vymenené kľúče od vchodových dverí bytového domu a súčasne sa do svojho nebytového priestoru nedostane ani cez exteriérové bezpečnostné dvere, pretože majú poškodený zámok. Vykonaným dokazovaním (najmä vykonanou obhliadkou na mieste samom) bola potvrdená pravdivosť tohto tvrdenia žalovaného, preto aj súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového zistenia, že žalovaný nemal v spornom období od 04.05.2019 do 02.07.2019 prístup do svojho nebytového priestoru. Pokiaľ v ďalšom súd prvej inštancie uvažoval, že napriek uvedenému skutkovému zisteniu žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania, že skutočne nemal prístup do svojho nebytového priestoru, ide už o nesprávne právne posúdenie veci, pretože posúdenie, ktorú stranu zaťažuje v spore dôkazné bremeno je súčasťou právneho posúdenia veci (nejde o skutkové zistenie). Pre zmenu napadnutého rozsudku preto odvolací súd nemusel opakovať vykonané dokazovanie. Súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci dospel k záveru, že žalovaný mal povinnosť preukázať, že napriek zisteniu na obhliadke zo dňa 10.05.2022 skutočne nemal prístup do svojho nebytového priestoru. V spore o zaplata náhrady za neoprávnený odber elektriny zaťažuje žalobcu dôkazné bremeno, že žalovaný elektrinu v spornom období odoberal neoprávnené. V tomto smere žalobca uniesol dôkazné

bremeno, že do nebytového priestoru č. XX-XXX v suteréne bytového domu súp. č. XXXX v k.ú. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného viedol nemerany vodič elektrického prúdu, čo bolo zistené pri kontrole dňa 02.07.2019 a potvrdené pri obhliadke zo dňa 10.05.2022. Na dôvodnosť žaloby o zaplatenie neoprávneného odberu elektriny je však nevyhnutné preukázať, že žalovaný v spornom období elektrinu od žalobcu skutočne odoberal (nestačí, že je vlastníkom predmetného nebytového priestoru). V tomto smere na druhej strane žalovaný uniesol svoje dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že v spornom období od 04.05.2019 do 02.07.2019 nemal prístup do svojho nebytového priestoru, pretože nedisponuje mechanickým ani elektronickým kľúčom od vstupných dverí bytového domu a exteriérové dvere nie je možné otvoriť z dôvodu poškodenia zámku. Aj v rámci obhliadky bolo zistené, že nebytový priestor žalovaného je prázdny a nevyužívaný. Po tomto zistení preto nebolo povinnosťou žalovaného ďalej preukazovať, že v spornom období nemal prístup do svojho nebytového priestoru, pretože nie je možné preukázať neexistenciu určitej skutočnosti (t.j. že skutočne nemal kľúče, resp. že zámok exteriérových dverí nebol v skutočnosti pokazený). Naopak nakoľko žalovaný preukázal pravdivosť svojho tvrdenia, že v spornom období nemal prístup do svojho nebytového priestoru, t.j. elektrinu od žalobcu v spornom období neodoberal, bolo nutné (v súlade s tzv. teóriou noriem a protinoriem) vychádzať zo záveru, že žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno ohľadne preukázania pravdivosti tvrdenia, že žalovaný v spornom období od neho neoprávnenne odoberal elektrinu. Skutočnosť, že nemerany vodič bol v čase kontroly dňa 02.07.2019 pod napätím sama osebe nesvedčí o odbere elektriny, rovnako zistené napätie v čase obhliadky dňa 10.05.2022 nesvedčí o odbere elektriny. Navyše podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie bol nemerany vodič zistený pri obhliadke dňa 02.07.2019 odpojený, takže nie je zrejmé, z akého zdroja malo byť pri obhliadke dňa 10.05.2022 zistené v nebytovom priestore žalovaného napätie, skutkové tvrdenie o inom nemeranom vodiči od žalobcu prednesené nebolo, preto na túto skutočnosť nebolo možné pri rozhodovaní ani prihliadať. Na základe uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti žaloby ohľadne sumy 336,15 € s príslušenstvom na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 336,15 € s príslušenstvom (prvý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 336,15 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 336,15 € od 26.07.2019 do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol. Žaloba žalobcu bola nedôvodná v časti istiny, preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s jej zaplatením, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby aj v časti uplatneného príslušenstva istiny v podobe úrokov z omeškania.

4.7 Nakoľko žaloba žalobcu nebola dôvodná, pretože nebol preukázaný neoprávnený odber elektriny zo strany žalovaného v spornom období (bod 4.6 odôvodnenia) súd prvej inštancie správne zamietol žalobu žalobcu aj v časti o zaplatenie sumy 156,- € z titulu zisťovacieho poplatku pri neoprávnenom odbere elektriny. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v tomto smere vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) čo do sumy 156,- € podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správny potvrdil. Výrokom o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) súd prvej inštancie zamietol celkom sumu 228,22 € s príslušenstvom, nakoľko podaným odvolaním žalobca namietať len nepriznanie sumy 156,- €, pri viazanosti rozsahom odvolania (§ 379 C.s.p.) odvolací súd potvrdil zamietajúci výrok napadnutého rozsudku ako vo výroku vecne správny len v tomto rozsahu.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca aj žalovaný podané odvolania odôvodnili tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyhodnotil odvolací súd ako správne, keď súd prvej inštancie dospel len k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci ohľadne neoprávneného odberu elektriny zo strany žalovaného v spornom období (bod 4.6 odôvodnenia). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj jeho právne posúdenie vo vzťahu k nedôvodnosti žaloby ohľadne zaplatenia sumy 156,- € považuje odvolací súd za správne (bod 4.7 odôvodnenia); odvolací súd nezistil tvrdenú inú vadu konania, ktorú žalobca ani žalovaný skutkovo žiadnym spôsobom v podaných odvolaniach ani nešpecifikovali.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o čiastočnom vyhovení žalobe žalobcu (prvý výrok) zmenil a vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) čo do sumy 156,- € ako vecne správne potvrdil.

8. Odvolací súd v dôsledku zmeny rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávanej spore končí a súčasne odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bol odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov celého konania (t.j. trovách konania pred súdom prvej inštancie ako aj o trovách odvolacieho konania); pre úplnosť odvolací súd udáva, že nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení alebo zmene výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (tretí výrok), pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; na druhej strane bolo však potrebné osobitne zrušiť výrok napadnutého rozsudku o trovách odvolacieho konania (štvrtý výrok), pretože konanie predstavuje jeden celok od začatia podaním žaloby do právoplatného skončenia a pre rozhodnutie o trovách konania je rozhodujúci výsledok konania vo veci samej bez potreby osobitného rozhodovania o trovách odvolacieho konania, ktoré prípadne prebiehalo pred vyhlásením konečného rozhodnutia vo veci samej; v dôsledku zmeny výroku napadnutého rozsudku o čiastočnom vyhovení žalobe žalobcu (prvý výrok) v spojení s výrokom napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) bol žalovaný v spore v plnom rozsahu úspešný a vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017); o samotnej výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

10. Rozsudok bol písomne vyhotovený v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.